

Професор Филолошког факултета Универзитета у Београду Мило Ломпар изјавио је да противуствано понашање председника Србије Александра Вучића ствара стање трајног државног удара, јер власт доноси одлуке на које нема право.

Ломпар је агенцији Бета казао да присуствујемо четвртом ауторитарно-диктаторском режиму, „који је по историјском учинку најближи тоталитарном режиму Јосипа Броза“.

Коментаришући прихватање договора о спровођењу свих тачака Споразума о нормализацији односа између Србије и Косова, Ломпар је рекао да је „тешко рећи нешто ново у односу на охридску примену плана који је прихваћен у Бриселу„.

„Све је познато. Споразум је раније постигнут, јер се не може примењивати нешто што не постоји. Понашање српског председника је противуспавно у дужем периоду и у вишеструком поврату. Оно ствара стање трајног државног удара, јер власт доноси одлуке на које нема право“, рекао је Ломпар и нагласио да српски председник систематски обмањује грађане.

„Да би могао да обмањује грађане, Вучић је дао усмену сагласност, али обавезујућу, како су то објаснили бројни професори права по члановима 3. и 7. Бечке конвенције. Потом се заклања иза околности да није ништа потписао. Његова потреба за неистинама претвара се у систем неистина које производи и преноси огроман број медија под његовом непосредном или посредном контролом“, рекао је професор и додао да „тако лична патологија прераста у друштвену патологију“.

У демократском смислу, навео је Ломпар, одвија се жигосање свих који сеprotиве оваквом понашању власти.

„Криминализује се неслагање с носиоцима власти, па се људи попут Дејана Петра Златановића и Дамњана Кнежевића хапсе и држе у затвору без уверљивих и јавно предочених разлога. Такво недемократско стање има подршку грађанске опозиције зато што српски председник спроводи другосрбијанску политику без остатка. То је недемократска политика с колонијално-окупационим циљевима“, истакао је Ломпар.

По његовим речима, политика Александра Вучића има „беспримерну“ подршку западних чинилаца, „чији је водећи представник амерички амбасадор“.

„Овако недемократска власт, на челу са српским председником, представља његову (Кристофер Хил) колонијалну испоставу“, оценио је Ломпар.

Нагласио је да у историјском смислу, присуствујемо почетку новог круга у двовековном историјском кретању.

„Ово је четврти ауторитарно-диктаторски режим који има пресудну подршку западних

чинилица. Гори је од личног режима краља Милана који је Тајном конвенцијом предао државну сувереност Аустро-Угарској. Гори је и од диктатуре краља Александра коју су подупирале француске банке. По историјском учинку, најближи је тоталитарном режиму Јосипа Броза који је, са деценијском америчком подршком, створио услове за поништавање српских националних права“, навео је професор.

Национална опозиција – једина видљива друштвена снага

Ломпар сматра да би отпор Вучићевој политици требало да настане на универзалној линији законитости и уставности и на линији одбране српских националних права.

„Читаво друштво је, међутим, на систематски начин разорено. Потопљени у тешкоће потрошачког друштва, уплашени пропагандом власти, испуњени хедонистичком културом, грађани не успевају да се оријентишу и када схватају размере догађаја чије последице трпе. Установе националног значаја, СПЦ, САНУ и Београдски универзитет, урушавају се наочиглед јавности и захваљујући поступцима својих чланова губе сваки углед и достојанство“, оценио је Ломпар и навео да је то плод циљаног наума да се друштво остави без икаквог ауторитета и оријентира.

Он сматра да је као једина видљива друштвена снага, остала национална опозиција.

„Ово је историјски тренутак за политичке странке као њене парламентарне представнике: ако икад, онда сад; ако не сад, онда никад. Заштићени политичким субјективитетом, као народни посланици, они су позвани да заједно осмисле миран, демократски и ненасиљан отпор противустановном понашању српског председника. Уколико се то не деси, отпор ће у догледном времену морати да настане у неформалним облицима“, закључио је професор Мило Ломпар.

(Бета)